

Giới thiệu Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc

Truyện Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc của tác giả Độ Nương thuộc thể loại ngôn tình hiện đại. Lại là một câu chuyện về hôn nhân, có phải tôi sẽ được biểu dương không!

Tiếp đó, ngoi lời truyện này không phải quá nhiều thịt, cơ bản đều là ngọt ngào cung chiều, giờ trò sờ sờ hôn nhẹ, thỉnh thoảng dư thừa tình lực kích tình bắn ra bốn phía....

Những bạn thích truyện tình khiết có thể suy nghĩ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Edit: Ngọc Hân

“Đậu Đậu-”

“Ủm?” Cô gái thanh xuân tên Đậu Đậu đang tập trung tinh thần ăn kem, miệng mập mờ đáp lời cô gái mặc đồng phục giống như mình ở phía đối diện – Thi Vân Hân!

“Nói cho cậu biết nhé...” Bộ dạng Thi Vân Hân thần thần bí bí, khuôn mặt trái xoan cô kẻ cong khóe môi, sau đó không nhanh không chậm nói tiếp: “Ông chú 30 tuổi rồi mà chưa kết hôn của tớ từ Paris trở lại.”

“...”

Tô Đậu hơi ngạc nhiên, lập tức lấy lại tinh thần tiếp tục ăn kem không sợ nó tan ra, gương mặt trái xoan không chút nào vui vẻ yêu thích, ngược lại ông chú trong miệng Thi Vân Hân không hấp dẫn cô bằng kem ở trên tay l

“Đậu Đậu, cậu nghe tớ nói không?”

“Có mà!” Tô Đậu trả lời rất hùng hồn, chỉ là ánh mắt của cô hoàn toàn không rời khỏi cây kem trên tay, cho nên Thi Vân Hân nghe giống như đó là một câu trả lời cho có lệ.

“Vậy cậu biết tớ vừa mới nói gì sao?”

“À!” Tô Đậu hơi bối rối, sau đó mới nhớ lại, Thi Vân Hân lập tức bày ra bộ dạng: “Á, cậu vốn không nghe gì cả.”

“Tớ nói lại với cậu lần nữa, chú tớ chú ấy...”

Thi Vân Hân còn chưa nói hết, một chiếc xe thể thao màu đen cao cấp ngừng bên cạnh hai người, cửa sổ xe quay xuống, một gương mặt tuấn tú đẹp trai cương nghị đập vào tầm mắt hai người –

“Àm!”

“Chú!”

“Á, kem của tôi!”

“....”

.....

Cô, có làn da trơn mềm như đậu hủ, da thịt trắng như tuyết, vóc người hơi tròn nhưng không mất vẻ xinh đẹp, vô cùng đáng yêu mê người, vì vậy lại gặp đàn ông tới cửa quấy rầy, rình cô như hổ rình mồi.

Cô đáng thương lại trở thành bữa ăn của đàn ông.

--- ----- Đây chính là cô, Tô Đậu!

“Đậu Đậu!”

“Hả?” Tô Đậu liếm kem tan rơi xuống tay, đôi mắt phượng biết cười không rời khỏi cây kem hấp dẫn cô dù chỉ một giây.

“Tuần sau sinh nhật ông nội tớ, cậu nhất định phải tới chúc thọ ông nhé!” Thi Vân Hân một vai đeo túi xách, tay kia ôm hai quyển sách giáo khoa dày cộm nặng trĩu trước ngực, tiếp tục dặn dò Tô Đậu bên cạnh.

“....”

Đáp lại Thi Vân Hân không phải là một câu ừ thờ ơ, mà là sự im lặng.

Đối với Tô Đậu mà nói, chuyện lớn thế nào cũng không quan trọng bằng ăn kem, cho nên kem không liên quan tới thứ gì khác, cô lấy im lặng để bày tỏ.

“....”

Thi Vân Hân không khỏi dừng chân xoay người đối mặt với Tô Đậu, giận dỗi phồng má nhìn chăm chăm que kem trên tay Tô Đậu.

“Tô Đậu, rốt cuộc cậu có nghe tớ nói gì không?” Giận quá mà! Mỗi lần tan học trước tiên là mua kem ăn đã, ăn ít đi một que thì sẽ chết à?

Nói cũng kỳ lạ, từ khi còn bé Tô Đậu đã thích ăn kem, ăn mười lăm năm, vóc người ngoại trừ hơi phúng phính (vì đang tuổi dậy thì), hoàn toàn không bị béo phì, cô có thể chất tốt như vậy ư? Ngẫm lại, Thi Vân Hân cũng giận đỏ mặt.

“Nghe được mà!” Mỗi lần Thi Vân Hân không gọi cô bằng nữ danh, Tô Đậu biết cô ấy thật sự giận, cho nên vội lấy lòng nói: “Vân Hân, ăn kem ngon lắm, cậu có muốn ăn một miếng không?”

“Tô, Đậu!”

Một tay Thi Vân Hân chống eo, mặt trái xoan lập tức phồng lên, giận dỗi nhìn chăm chăm Tô Đậu không biết mình sai ở đâu còn bày ra bộ dạng lấy lòng cô: “Cậu có ý hả?”

Có ý?

Về mặt Tô Đậu mờ mịt, về mặt vô tội không hiểu chuyện gì.

Hết chương 1

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Chương 2: Đe dọa tuyệt giao

Edit: Ngọc Hân

“Cậu biết rõ tớ ăn cái gì cũng sẽ bị béo phì, bây giờ cậu còn bảo tớ ăn kem, có phải cậu muốn tớ không được trai đẹp của phải không?” Nhớ tới thể chất cô chỉ uống miếng nước cũng có thể mập, trai đẹp trong trường học, học trưởng đều nói cả người cô là nước, cô muốn làm bạn gái toàn lắc đầu thờ dài!

Cô đáng thương lắm, đường đường là thiếp kim Thi thị, cô vẫn bị đàn ông ghét bỏ! lewuydon

“Vân Hân, thật xin lỗi! Tớ...” Tô Đậu giương đôi mắt sáng chói đầy nước nhìn que kem trên tay, sau đó lại nhìn chị em tốt trước mặt, cuối cùng cô đau lòng quyết định lựa chọn, vứt bỏ kem thích ăn nhất.

“Đậu Đậu, cậu...”

Chứng kiến hành động Tô Đậu vứt bỏ que kem, Thi Vân Hân không khỏi cảm động muốn khóc!

“Đậu Đậu, cậu thật đúng là chị em tốt của tớ, tớ yêu cậu chết mất.”

“... Đúng vậy!”

Tô Đậu chực khóc, ánh mắt lưu luyến nhìn chăm chăm không rời que kem trong thức rác, vì không muốn làm chị em tốt tổn thương, cô... Nhịn thôi!

Chỉ là, que kem đáng thương của cô! Ô ô...

“Đậu Đậu, chúng ta đi chọn quà được không?”

Sau khi cảm động, Thi Vân Hân lập tức buông Tô Đậu đang âm thầm đau khổ vì vứt kem đi, vui vẻ hỏi, hoàn toàn không phát hiện Tô Đậu đang âm thầm rơi lệ.

Chọn quà? Chọn quà gì?

Tô Đậu mờ mịt, hoàn toàn không phản ứng kịp, nét mặt cô thể hiện đầy đủ cho Thi Vân Hân biết, lời lúc này cô nói, Tô Đậu hoàn toàn không nghe vào trong tai.

“Tô Đậu, cậu rất quá đáng!”

Phản ứng của Tô Đậu làm Thi Vân Hân không vui lần nữa, giọng to hơn, thậm chí mang cả tên Tô Đậu ra gọi.

“Tớ....”

“Tớ nói nhiều như vậy, câu một câu cũng không nghe lọt, tớ muốn tuyệt giao với cậu!”

“....”

Ặc... Tuyệt, tuyệt giao!

Có... Có nghiêm trọng như vậy không? Tô Đậu nhủ đôi mày thanh tú, mặt trái xoan co quắp, tay trắng nõn hoảng sợ đưa ra bắt lấy ống tay áo của Thi Vân Hân, đáng thương nói: “Vân Hân đừng như vậy nữa! Không phải tớ cố ý không nghe.....”

Không phải Tô Đậu cố ý, nhưng nghe vào tai Thi Vân Hân thì là cố ý, cho nên cô ấy hoàn toàn không chịu Tô Đậu xuống nước.

“Vân Hân, cậu đừng tức giận nữa được không?” Cô sợ nhất là Thi Vân Hân giận cô, một khi cô ấy tức giận thì chưa tới một tuần sẽ không hết giận, cho nên cô rất sợ cô ấy giận!

“Không được!” Thi Vân Hân nói như đinh chặt sắt, trong giọng nói không có chút thương lượng nào.

“Vậy cậu muốn như thế nào?” Vì chuyện của chị em, cô đã hy sinh que kem cô thích ăn nhất rồi còn gì!

“....”

Thi Vân Hân liếc Tô Đậu một cái, cô phỏng nã cuối cùng cũng chờ được câu nói này của Tô Đậu, mặc dù chưa hết giận nhưng vì những lời này cô sẽ tha thứ câu “Không phải tớ cố ý” của cô ấy.

“Có phải tớ muốn như thế nào, cậu cũng sẽ đồng ý?”

“Đúng. ... Đúng vậy!” Tô Đậu trả lời có chút không cam lòng, nhưng hơn hết là có cảm giác bị người khác tính kế.

“Cậu nói đấy nhé, không được đổi ý đâu!”

“Được! Vậy cậu nói mau, chỉ cần không giận tớ là được rồi.” Rút đầu một đao, đưa đầu ra cũng một đao, Tô Đậu vội vàng thúc giục hỏi.

“Thứ ba tuần sau, sinh nhật ông nội, cậu nhất định phải tới.”

“....” Việc này.... Tuần trước Thi Vân Hân đã lăm bầm nhắc nhở bên tai cô, muốn cô quên cũng khó. Nhưng Tô Đậu không bác phản bác, bừa đôi môi ướt át xinh đẹp ý bảo Thi Vân Hân tiếp tục nói.

“Hôm đó chú ba tớ sẽ về, cậu tới sân bay đón chú ấy thay tớ.”

Gì cơ?

Hết chương 2

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chương 3: Đón người hộ (1)

Sao Vân Hân có thể uy hiếp người ta như vậy chứ?

Tuyệt giao! lequydoon

Đón hộ!

Ồ ô.... Vậy cô đi đón người là được chứ gì?

.....

Trung tâm sân bay.

Tô Đậu lê bước chân nặng nề đi vào trong sân bay, đứng ở lối ra, nhìn xung quanh tìm chú hai mà Thi Vân Hân đã miêu tả, nhưng trái phải chẳng thấy chú hai Thi Vân Hân – Thi Càng Bắc đâu!

“Vôn Vân Hân thối đang đùa mình sao!”

Lúc Tô Đậu lảo bẫm, đầu rũ xuống thì cô lại thấy một đôi giày da sáng bóng đập vào mi mắt, một giọng nói trầm ổn từ tính bay qua đỉnh đầu.

“Tiểu Đậu Nhi!”

Tiểu, Tiểu Đậu Nhi!

Giọng nói xa lạ khiến Tô Đậu ngạc nhiên, nhưng ánh mắt cô vẫn rời đôi giày đen sáng bóng kia, sau đó liếc lên trên, cuối cùng dừng lại khuôn mặt đẹp trai, cương nghị.

“....”

Hừm, người đàn ông này rất đẹp trai!

Người đàn ông chậm rãi cong khóe môi, tay rút trong túi quần vươn lên đặt trên khuôn mặt trơn mịn trắng mịn như tuyết của Tô Đậu, bắt đầu nhẹ nhàng vuốt ve, cảm giác trơn mịn này chẳng những muốn cắn một cái, mà càng muốn đè cô xuống dưới người hơn.

Đối với người trước mặt Thi Càng Bắc không hề xa lạ chút nào, nhưng Tô Đậu thì ngược lại, cô hoàn toàn không biết người trước mặt này là ai, chứ đừng nói có thể để cho đàn ông động tay động chân.

“Anh, anh là ai?”

Tô Đậu lấy lại tinh thần đập tay người đàn ông, đề phòng lùi về sau, giữ vững khoảng cách an toàn với người anh.

“Tiểu Đậu Nhi, tôi là chú hai Vân Hân, nó không nói cho em biết sao?” Thi Càng Bắc không nhanh không chậm mở miệng nói, trông mắt thâm sâu bắn ra ánh sáng cứng chiều.

Sao cơ?

Anh ta chính là chú hai của Vân Hân? Cái người 365 ngày đều ở Paris chính là người đàn ông trước mắt này?

Tô Đậu vô cùng kích động, chú hai Vân Hân trẻ tuổi như vậy, đẹp trai nữa, hoàn toàn không giống với hình ảnh ngày hôm qua cô hình dung, quả thực là hoàn toàn trái ngược!

“Tiểu Đậu Nhi, em mà còn nhìn tiếp nữa, tôi sẽ ăn em” Thi Càng Bắc không chút giấu giếm ý muốn độc chiếm Tô Đậu, Tô Đậu đối với anh mà nói, chính là anh nhìn cô lớn lên.

Từ năm nhất tiểu học Tô Đậu và Thi Vân Hân đã bắt đầu chung lớp, lên trung học và cùng học cao trung, từ nhỏ tới lớn đều ở chung một chỗ, ngồi cùng một bàn, vì thế tình cảm rất tốt.

Còn Thi Càng Bắc anh mặc dù đang ở nước ngoài, nhưng mỗi một chuyện của Tô Đậu cũng như quá trình lớn lên anh đều biết rõ nhờ vào tấm hình của người khác gửi cho anh mỗi tháng, gián tiếp tham dự một phần.

Năm nay Tô Đậu tròn mười tám tuổi, còn anh ngây ngô ở nước ngoài cũng đủ lâu đủ dài rồi, cho nên anh quyết định trở về nước tiến hành kế hoạch cướp vợ của mình.

Nói đến anh, đường đường là tổng giám đốc đương nhiệm của Thi thị, sao lại có hứng thú với một cô nhóc, nói ra người nhà họ Thi cũng không tin, Thi Càng Bắc anh lại thâm tình như thế, thâm tình đến mức khiến người ta rơi lòng mất.

Ái chà, có trách thì trách Tô Đậu thích ăn kem từ nhỏ, nếu như không phải cái lần từ nước ngoài trở về Đài Loan làm việc đó, sao anh có thể bắt gặp điệu bộ ăn kem đáng yêu của Tô Đậu chứ?

Đây có thể chính là số mệnh sắp đặt! Chạy không thoát, cũng không tránh đi được!

Ăn... Ăn cô?

Tô Đậu hơi hoảng, hai chân tự chủ quay ngược hướng ngược lại, cho đến khi đụng vào lưng du khách Tô Đậu mới dừng lại. Còn Thi Càng Bác cong môi, cánh tay vươn ra kéo Tô Đậu – người mà đụng vào người khác về, ngã vào lồng ngực chắc chắn.

Hai tay Tô Đậu đặt trước ngực Thi Càng Bác, mặt dựa vào ngực cứng cỏi, trong đầu không hiểu sao sinh ra sự ấm áp, khoe môi nhếch lên hài lòng.

Thi Càng Bác lại cong môi nở một nụ cười rất xảo quyệt, trong đầu bắt đầu xoay quanh ý nghĩ đề Tô Đậu xuống thưởng thức hết mùi vị của cô.

Hết chương 3

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chương 4: Đón người hộ (2)

Edit: Ngọc Hân

Về mặt thâm tình như chim ưng đói khát, Thi Càng Bác không chút nào giấu diếm khát vọng với Tô Đậu, chính xác bắt được cánh môi yêu kiều tròn nhẵn mềm mại của Tô Đậu, trần trọc mát.

“...”

Mắt phượng sáng ngời trở mặt tròn tròn, Tô Đậu ngờ ngác nhìn người đàn ông cao lớn nuốt nước miếng mình, trong đầu trống rỗng, nhất thời không kịp phản ứng.

Anh hút hết mật ngọt trong miệng Tô Đậu, ngọt ngào như trong tưởng tượng làm Thi Càng Bác say sưa giữ chặt đầu cô hôn, nụ hôn này sâu hơn đúng tiêu chuẩn nụ hôn nóng bỏng.

“Ừm...”

Tô Đậu bị hôn thở không nổi, giờ hai tay yếu ớt ra đánh vào ngực Thi Càng Bác, trong miệng ưm, a phản đối.

Đối mặt với ba cái đánh nhẹ hều Thi Càng Bác xem thường, chỉ để mình tiếp tục đắm chìm trong vẻ ngọt ngào của cô.

“Tiểu Đậu Nhi, em ngọt quá, khiến tôi hận không được muốn em ngay bây giờ.” Trong đôi mắt chim ưng tràn đầy đói khát khiến Tô Đậu ngây ngẩn u mê gần như không chống đỡ được.

Về phương diện này, mặc dù Tô Đậu cô chưa từng trải qua, cũng tỉnh tỉnh mê mê, nhưng cô không hoàn toàn ngu ngốc nhìn mà không biết ham muốn nóng bỏng trong mắt người đàn ông này.

“Anh... Mau buông tôi ra đi!” Tô Đậu mở to đôi mắt giống như thỏ trắng, sợ hãi rụt rè nhìn đám người đến người đi, sau đó trong lòng thầm nói: Muốn về nhà quá! Rất muốn ăn kem!

Đối với Tô Đậu mà nói, kem là đồ ăn ngọt không thể thiếu trong cuộc sống của cô, tuyệt đối không thể bỏ nó!

Nếu như vào giờ phút này Thi Càng Bác biết được khát vọng trong lòng Tô Đậu, anh nhất định sẽ khiến tất cả kem biến mất trước mắt Tô Đậu.

... Anh nghĩ được nói được, càng làm được!

“Không buông!” Hai chữ chắc như đinh đóng cột hàm chứa đầy độc chiếm. Sau khi Thi Càng Bác dùng tốc độ sấm không kịp che tai hôn trộm lên môi Tô Đậu, một tay ôm vai cô, một tay kéo hành lý đi ra phía cổng.

“Này, anh muốn đưa tôi đi đâu?” Nhìn hướng ngược lại đường cao tốc, Tô Đậu hoảng hốt mở miệng hỏi.

“Về nhà!”

Từ trong miệng Thi Càng Bác phun ra hai chữ, ánh mắt không rời tập tài liệu trên tay nửa giây.

Về nhà! Nhưng... “Đây không phải là đường về nhà!” Cô mới không ngờ đến mức ngay cả hướng nhà mình cũng không phân biệt được.

“Là trở về nhà tôi!” Bất đắc dĩ, Thi Càng Bác từ trong tài liệu ngẩng đầu lên, nhìn cô gái hoảng hốt, không nhanh không chậm nói.

“Tại sao phải về nhà anh?” Về hoảng hốt trên khuôn mặt mồm mím của Tô Đậu xem ra không giảm mà lại tăng lên: “Hôm nay tôi chỉ thay mặt Vân Hân đi đón người, tôi không có ý định tới nhà anh đâu!”

Không hiểu vì sao Tô Đậu lại quên hướng về nhà họ Thi, hoàn toàn không hiểu hướng phía trước là ở chỗ nào.

“Vân Hân không nói cho em, bị lừa sao?”

Bị lừa?... Ý gì đây?

Nhất thời không suy nghĩ ra được, Tô Đậu ngây ngốc quan sát Thi Cánh Bắc nở nụ cười xảo quyệt trước mắt, bốn mắt trừng sờ nhìn nhau.

“Không hiểu hả?”

“...”

Tô Đậu không trả lời, nhưng cô vẫn ngoan ngoãn lắc đầu, tỏ vẻ không hiểu!

“Ý là em bị bán đứng, tôi không muốn nó tới đón mà là muốn em... Hiểu không?” Thi Cánh Bắc không nhìn tài xế ngồi ở ghế lái phía trước, trong đầu vẫn đang suy nghĩ tới chuyện đề Tô Đậu dưới thân mình.

“Anh...!”

Nhìn khuôn mặt đẹp trai dần dần áp sát mình, Tô Đậu hoảng hốt để hai tay trước ngực anh, duy trì khoảng cách nhất định với anh.

“Ở đây là đang trên xe, anh... Anh không thể làm loạn với tôi!”

“Thật sao?” Thi Cánh Bắc hết sức xem thường, sau đó cong môi cười một tiếng, tà mị nói: “Em xem tôi có thể hay không...”

“...”

Hết chương 4

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Chương 5: Chú hai là con sói

Edit: Ngọc Hân

Môi Tô Đậu mềm giống như thoa mật ong khiến Thi Cánh Bắc vừa hôn thành nghiện, lưỡi dài đảo quanh khoang miệng cuốn lấy lưỡi cô chơi đùa, dây dưa, Tô Đậu bị hù ngậy người, đôi tròng mắt mờ lớn, đồng thời quên cả đẩy Thi Cánh Bắc ra. Không khí mập mờ tản ra ở ghế sau, Tô Đậu bị hôn có chút hít thở không thông cuối cùng cũng lấy lại tinh thần, gương mặt đỏ au phồng lên, hoảng sợ lùi về sau. Đáng tiếc không gian có hạn, Tô Đậu muốn lùi cũng không thể lùi được nữa, chỉ còn cách tựa vào cửa xe, đề phòng nhìn chăm chăm người đàn ông cười vô hại.

Sao Thi Cánh Bắc để Tô Đậu trốn mình được chứ, anh đuổi tay dễ dàng kéo được Tô Đậu quay về, tay giơ lên, một lần nữa môi mềm của Tô Đậu lại bị sói xám lớn nuốt mất. Ô...ô, chú hai của Vân Hân là sắc lang, còn cô lại nhảy vào trong móng vuốt của con sói đó, lúc Tô Đậu buồn bã suy nghĩ, cái lưỡi giống như bị hút chặt, tránh thế nào cũng không được!

Mật ngọt trong miệng Tô Đậu làm Thi Cánh Bắc thương thức một lần lại một lần, cứ không chịu buông cô ra, trận hôn lưỡi này kéo dài đến dưới lầu tiểu khu, hơn nửa tài xế nhắc nhở Thi Cánh Bắc mới thỏa ước mong nguyện buông cô ra. Tô Đậu bị hôn đầu trống rỗng, sau khi xuống ngây ngốc bị đàn ông lừa vào nhà, lúc tỉnh táo lại thì đã quá muộn, cô bây giờ hoàn toàn vào trong hang ổ sói xám lớn rồi!

“Tôi phải về!” Cô nam quả nữ (Trai đơn gái chiếc) sống chung một nhà, sói xám lớn không bị thiệt hại gì mà là cô con tiểu bạch thỏ vừa ngu ngốc lại còn ngây thơ này.... Tồn thất vô cùng nặng nề, nói không chừng khó mà giữ được trung tiết!

Tô Đậu suy nghĩ, hai chân bước tới cửa phòng, lúc ngón tay gần chạm vào cái nắm tay cửa, thân thể cô bị kéo lại, lần này bị giam trong đôi tay có lực, “Buông tôi ra, tôi phải đi về!” Tô Đậu giãy dụa nhưng chỉ phí công, sức yếu hèn sao là đối thủ của sói xám lớn được, song không thoát được thì không có cơ hội rồi đi!

“Yên tâm, tối nay tôi sẽ đưa em về!” Thấy đôi môi khẽ chớp mở, Thi Cánh Bắc không nhịn nổi sức hấp dẫn mãnh liệt nên cúi người xuống ghé sát vào hương vị cam ngọt ngào, Tô Đậu không né kịp, môi mềm lại bị đánh lên thành công một lần nữa, trong nhà chỉ có hai người, không có người thứ ba, Thi Cánh Bắc cũng không đề nén dục vọng của mình, vừa hút mật trong miệng Tô Đậu vừa vuốt ve bên ngoài quần áo.

Động tác này dọa Tô Đậu giật mình mở to mắt, phòng bị từ chối: “Đừng, mau buông tôi ra!” Mười tám năm qua chưa từng gần gũi đàn ông như vậy, Tô Đậu bị dọa hồng cũng là chuyện bình thường, hơn nữa cô ngây thơ thanh thuần, đối với chuyện tình yêu nam nữ chưa hiểu rõ lắm, chỉ bị hôn cũng cảm thấy xấu hổ không chịu nổi rồi, muốn trốn tránh sói xám lớn. Tất nhiên những thứ này đều chỉ dám nghĩ mà không dám làm, một khi làm thì hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Nhìn tiểu bạch thỏ bị dọa hoảng sợ, sói xám lớn biết mình có chút gấp gáp, không muốn để tiểu bạch thỏ có ý nghĩ rời đi, Thi Căng Bác đành dừng động tác, ôm cô ngồi trên đùi mình, kéo cô dựa vào ngực mình, nói: “Trước tiên theo tôi đi, tôi nay tôi đưa em về nhà!”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Chương 6: Người giám hộ em là tôi

Edit: Ngọc Hân

“Không ăn tiểu bạch thỏ hả?” Giọng trêu chọc từ đầu bên kia điện thoại truyền tới làm Thi Căng Bác bất đắc dĩ mỉm cười. Từ khoảnh khắc đầu tiên nhìn thấy Tô Đậu, dục vọng của anh tăng vừa nhanh vừa mạnh, nhưng nghĩ tới năm đó Tô Đậu chỉ là một đứa trẻ Thi Căng Bác cười ra tiếng, nói: “Không! Còn nhiều thời gian, ăn cô ấy còn nhiều thời gian mà, tôi chờ đã nhiều năm rồi, không sợ đợi thêm một khoảng thời gian nữa.”

Thi Căng Bác biết phải đợi một đứa trẻ lớn lên là khoảng thời gian khá dài, nhưng người khác có thể đợi còn anh chỉ sợ dục vọng của mình không thể nào kiềm chế được nữa, với lại sau khi được hưởng thụ mật ngọt của Tô Đậu, dục vọng dâng cao khiến anh gần như không khống chế được, muốn phát sinh thú tính một lần!

“Hôm qua tôi đã chuyển cho cậu mấy hộp kem, và mấy món điểm tâm ngọt, những thứ này là đồ mà tiểu bạch thỏ thích ăn.” Đầu bên kia điện thoại giọng người đàn ông như nhớ ra gì đó, nói thêm! Lần đầu tiên Thi Căng Bác thấy Tô Đậu chính là bộ dáng ăn kem mê người của cô, da trắng như đậu hũ non mềm, vô cùng mịn màng lại trơn bóng, đáng người nhỏ nhắn đã khắc sâu trong lòng Thi Căng Bác, vì thế lời thề phải chiếm được cô ra đời!

“Cảm ơn người anh em tốt!” 13 năm năm này Tô Thần Tôn vẫn giúp anh chăm sóc Tô Đậu, chỉ vài ba lời không thể nói hết được cảm kích, duy nhất có thể làm là càng nuông chiều tiểu bạch thỏ ngày ngốc kia hơn!

“Anh em tốt không lời nào nói hết ơn nghĩa được!”

Tô Thần Tôn, Thi Căng Bác hai người đàn ông cùng tắt máy, anh trở về phòng ngủ chính cùng người đẹp. Tô Đậu ngủ một mạch đến 10 giờ tối mà Thi Căng Bác vẫn không rời phòng ngủ chính. Nhưng anh không nhân rồi, lợi dụng thời gian này mở cuộc họp qua video đến ba giờ, sau đó lại duyệt mấy bản kế hoạch, hợp đồng mua bán.

Tô Đậu mờ mịt quan sát phòng ngủ chính xa lạ một lần, trong phòng trang trí những bức tranh nổi tiếng và quý giá, bình hoa cổ có giá trị không rẻ, còn có mấy đồ trang trí tinh xảo, cuối cùng là vật dụng trang trí trên tường, phòng công chúa tràn đầy mộng ảo của cô kém xa, đồng thời cũng nói cho cô biết chú hai Vân Hân và cô chênh lệch một trời một vực!

“Tĩnh rồi, đói bụng không?” Phê duyệt nốt bản hợp đồng cuối cùng, Thi Căng Bác xoa huyết thái dương, sau đó đưa tay kéo Tô Đậu vào trong ngực.

“Bây giờ là mấy giờ rồi?” Tô Đậu hỏi một đằng trả lời một nẻo, hoảng sợ đến gần như quên cả đói bụng, bụng không chịu nổi vang lên mấy tiếng kháng nghị.

“10:10!” Thi Căng Bác quét nhìn đồng hồ trên màn hình máy tính, nói.

“Á – Tôi phải về rồi!” Tô Đậu kêu lên, sợ mang lại phiền phức cho thím, cuống quýt rời khỏi ngực Thi Căng Bác, người đàn ông dễ dàng kéo cô trở lại, nói với cô: “Tôi đã nói với thím em là em ở chỗ này của tôi, không cần đi ý!” Anh muốn người mà cô quan tâm sau này sẽ là Thi Căng Bác anh.

“Anh, sao anh có thể nói với thím tôi?” Phải biết rằng Tô Đậu cô là một học sinh giỏi ba tốt, hết sức khéo léo, không qua đêm bên ngoài, mỗi ngày về nhà đúng giờ, làm xong bài tập lên giường đúng giờ, không ham mê trò chơi bời, không bắt lương xấu xa, ngoại trừ tham ăn thì tất cả đều tốt. Nhưng sau khi gặp anh thì cô liền biến thành đứa trẻ hư, nụ hôn đầu đã mất, lại còn ngủ ở nhà anh mấy tiếng đồng hồ, ô ô – cô trở nên hư hỏng rồi!

Lúc Tô Đậu âm thầm rơi lệ, Thi Căng Bác nâng cằm cô lên, nghiêm túc như nói lời thề nguyện: “Em là của tôi, từ hôm nay trở đi, người giám hộ em. . . Là tôi!”

Hết chương 6

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Chương 7: Cô bị bán

Edit: Ngọc Hân

Đầu Tô Đậu ong ong vang vọng, trong đầu một lần lại một lần vang lên những lời này của Thi Càng Bắc, mặc dù đôi lúc ngậy ngốc nhưng phản ứng không tính là chậm, cả lần nói: “Anh, anh là kẻ điên à? Từ trước tới giờ người giám hộ tôi là chú thím, sao chú lại chuyển quyền giám hộ cho anh?” Ô ô, cô gặp phải người xấu ư?

Thi Càng Bắc cong môi, xảo quyết cười một tiếng, nói: “Quên nói cho em biết, quyền giám hộ lúc em năm tuổi, anh con bác nhà em tự chuyển sang tên của tôi, những năm này tôi không ở trong nước nên để bọn họ thay tôi chăm sóc em, cái cô gái ngốc nghếch này.” A a... Sao có thể như vậy chứ? Sau khi nghe xong Tô Đậu ngậy ngốc giật mình đứng im tại chỗ, bị kéo vào trong ngực anh cũng không phát hiện ra, đáng về ngu ngơ chính là điều dễ khiến người ta phạm tội và thuận tay sở sàng. Dĩ nhiên đối với Thi Càng Bắc mà nói, anh không phủ nhận mình là lang sói, móng vuốt lang sói dần dần chuyển về phía cơ thể mềm mại, lúc này Tô Đậu mới giương mắt nghi ngờ, hỏi: “Anh biết anh họ tôi?”

Anh họ là đồ trướng thối, đồ đều, đồ đều...!

Thi Càng Bắc chỉ cười không nói, anh và Tô Thần Tôn đầu chỉ là quen biết đơn giản như vậy, mà thực tế là bạn chí cốt!

“Anh, anh nói dối tôi đúng không?” Tô Đậu vẫn chưa từ bỏ ý định, Thi Càng Bắc cũng lười giải thích, trực tiếp đi tới ngăn kéo lấy ra một tập tài liệu để cô tự mình xem, còn anh thừa dịp này sờ mò cần cần!

Người đàn ông này không chỉ là một con lợn giống mà còn là một con sói háo sắc, hóa thân thành... Sói xám lớn!

Tiểu bạch thỏ giống như bản sao của cô bé quàng khăn đỏ, Tô Đậu đáng thương trốn không thoát khỏi bàn tay sói xám lớn, trên tài liệu giấy trắng mực đen có chữ ký của Thi Càng Bắc, cô bị bán đi lúc năm tuổi! Thật ra thì cũng không thể nói bị bán, ngày đó Triệu Từ Bằng tới thăm, có nói qua về chuyện giám hộ, ngay lúc đó vợ chồng nhà họ Tô không quá nguyện ý, hơn nữa có ý từ chối, nhưng bị Tô Thần Tôn ra tay trước nên chiếm được lợi thế. Một ngày trước khi Thi Càng Bắc tới thăm, tự đổi người giám hộ Tô Đậu thành là Thi Càng Bắc, sau này vợ chồng nhà họ Tô mới biết con lớn mình làm chuyện này, tức giận hơn nửa tháng.

Cuối cùng hiểu rõ mọi việc nên thuận theo; sau khi Tô Thần Tôn đổi người giám hộ cho Tô Đậu thì Thi Càng Bắc chủ yếu ở nước ngoài, vợ chồng nhà họ Tô thấy Thi Càng Bắc không đưa Tô Đậu đi, dần dần cũng quên chuyện người giám hộ này, Tô Đậu vẫn là công chúa nhỏ của nhà họ Tô bọn họ. Cháu gái nhà họ Tô không phải chỉ có mình Tô Đậu, nhưng người nhà họ Tô đặc biệt nuông chiều cô, vì thiên vị quá đáng mấy cô cháu gái nhà họ Tô thường lấy bắt nạt Tô Đậu làm thú vui. Tô Đậu ngậy ngốc bị mấy chị bắt nạt vẫn cứ đi theo bọn họ, đuổi cũng không đi, cuối cùng lâu lắm rồi mấy chị không bắt nạt cô nữa, vì lớn lên mấy cô cháu gái nhà họ Tô tập trung tất cả tâm tư lên người chồng hoặc bạn trai của mình, Tô Đậu là cháu gái nhỏ nhất trong nhà họ Tô, cho nên được yêu thương cưng chiều nhất!

Khuôn mặt Tô Đậu nhăn như ăn mướp đắng khiến người khác yêu thương đồng thời cũng làm sói xám lớn ngã quỵ. Thi Càng Bắc đè Tô Đậu vào bàn làm việc, bộ dạng hoảng hốt lo sợ làm Thi Càng Bắc tỉnh táo trong nháy mắt, nhưng dục vọng dưới thân càng cứng, nhất thời lý trí biến mất không còn bóng dáng tăm hơi. Mặc dù Thi Càng Bắc không cách nào kiềm chế dục vọng mãnh liệt, nhưng lần này trở về sẽ không gấp gấp tiến tới sợ dọa tiểu bạch thỏ.

Lười anh mò thẳng vào trong ôm lấy lười cô mát, Tô Đậu không chịu được sự điên cuồng thờ hồng học từ chối: “Không, không muốn!”

“Ngaoan, hít sâu nào!” Đối với sự trúc trắc của Tô Đậu thì sao hiểu được kỹ xảo hôn, mỗi lần sói xám lớn xâm lược vào trong khoang miệng hô hấp của cô gần như bị hút đi, cả người trở nên mềm nhũn trống rỗng, giống như vũng nước, trời nổi dập dềnh!

Hết chương 7

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Chương 8: Quản lý phòng này

Edit: Ngọc Hân

Từ hít thở sâu biến thành hít từng ngụm từng ngụm không khí, điều này khiến Thi Càng Bắc vừa tức vừa cười, cô gái nhỏ của anh sao đáng yêu vậy chứ, đáng yêu đến mức muốn nuốt cô luôn. Tô Đậu lấy được không khí để thở nên không cảm thấy khó thở nữa, cũng không cảm thấy sẽ bị ngạt mà chết, Thi Càng Bắc dời địa điểm chiến đấu, in một nụ hôn sâu xuống nơi xương quai xanh cô, Tô Đậu kêu đau đưa tay ra cản lại nhưng không cách nào làm được

vì hai tay cô bị một đôi tay kìm chặt trên đỉnh đầu, nhất thời không thể động đậy, mặc người ta định đoạt!

“Đầu...” Không ngăn được, cô dùng miệng kháng nghị, nhưng Tô Đậu vừa kêu đau lại tạo thành tiếng rên rỉ rất nhỏ, thành công ngăn động tác mút vào của Thi Cánh Bác. Nhưng anh chỉ dừng hai giây sau đó lại tiếp tục, lúc này quả thực như được khích lệ, sức mút không giảm mà lại tăng lên, còn có đôi tay kia vốn giữ chặt tay Tô Đậu thì đôi thành vuốt ve qua quần áo.

Tô Đậu hoàn toàn bị hù sợ, gương mặt nhất thời biến sắc, hoảng hốt kêu lên: “Không muốn, dừng tay!” Sao sói xám lớn có thể hôn chỗ đó của cô, Tô Đậu trơ mắt nhìn đôi môi mọng gọi cảm chuyển từ xương quai xanh xuống bộ ngực cô, quần áo bị anh kéo xuống, áo ngực đáng yêu trần trụi lộ ra dưới mắt anh.

“Đừng nhìn!” Tô Đậu cố gắng giằng cô nhưng sức lực có hạn, càng giằng dựa càng khiến mình vào trong miệng sói xám lớn nhanh hơn, miệng Thi Cánh Bác vẫn lưu luyến nơi ngực của Tô Đậu. Anh không cởi áo ngực cô ra, chỉ đơn giản để lại dấu ấn riêng của anh nơi đó, dục vọng dưới người bị anh đè nén kiềm chế, không thể bộc phát thủ tính đối với đàn ông mà nói thật sự rất khó cực, nhưng tiểu bạch thỏ đáng giá để anh kiên nhẫn, cho nên anh nhịn, nhịn để Tô Đậu quen dần, sau đó...

Tô Đậu nhắm mắt lại, không nhìn Thi Cánh Bác xâm phạm mình, nhưng đợi, đợi mãi... Không có hành động tiếp theo. Cô mở mắt ra thì đối diện với một đôi mắt cười âm áp dịu dàng, thân thể bị đè trên bàn làm việc cũng được người đàn ông bế lên, sau đó đi ra khỏi phòng ngủ chính, lần nữa yên vị là ở trong phòng ăn nhỏ.

Thi Cánh Bác soạn bữa ăn khuya, Tô Đậu nhàm chán quan sát bày biện phòng ốc, phòng này thiết kế có ba phòng hai sảnh và một ban công, phòng ốc nhìn qua nếu một người ở thì hơi rộng, đồng thời thấy cô quanh. Tô Đậu sờ đông sờ tây, cuối cùng trở lại phòng bếp đứng phía sau Thi Cánh Bác, ánh mắt như thấy được vật báu, vội vàng đưa tay mở tủ lạnh ra, bên trong ngoài chút đồ ăn thì rất nhiều kem mà cô thích, còn có ít đồ ngọt. Tô Đậu không chịu nổi hấp dẫn lòng tràn đầy vui mừng lấy một que kem vị sữa ra, bóc hai ba lần lớp bọc bên ngoài, sau đó ăn kem có hương vị thơm ngọt.

Thi Cánh Bác nấu xong bữa tối quay người lại thì thấy Tô Đậu đang hăng say ăn kem, cô gái nhỏ này thật không biết khách khí với anh, hiện giờ xem nhà này như nhà cô, nhưng cũng tốt, sau này cô sẽ ở đây, trước mắt bây giờ để cho cô thích ứng đã!

“Tôi đây ăn cơm chiều nào.” Thi Cánh Bác không cắt kem trên tay Tô Đậu đi, ngược lại thừa dịp cô không chú ý cắn một miếng, sau đó bùng mồm ra khỏi phòng bếp: “Ăn no xong tắm rửa rồi lên giường ngủ.”

Tô Đậu thả nửa cây kem còn lại vào tay Thi Cánh Bác: “Chú hai cầm giúp tôi, đừng ăn lên đó!” Cuối cùng không quên dặn anh một câu, sau đó tấn công mồm com, Tô Đậu ăn hai miếng thì cảm thấy muốn ăn thêm, com chiên ngoại trừ trứng gà, còn mấy nguyên liệu khác, mồm com đầy trong nháy mắt thấy đã voi dần, Tô Đậu thỏa mãn nắc lên một tiếng, Thi Cánh Bác cung chiều vuốt đầu Tô Đậu nói: “Mau tắm rửa rồi lên giường.”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Chương 9: Tiệc mừng thọ (1)

Edit: Ngọc Hân

“Vâng!” Tô Đậu ăn uống no say nên quên nửa que kem trên tay Thi Cánh Bác, nhảy chân sáo đi về phòng ngủ chính, vào phòng tắm trước rồi lại bật trở ra, đáng thương nữu ông tay áo Thi Cánh Bác.

“Xảy ra chuyện gì?” Thi Cánh Bác dừng động tác bùng mồm lại, nhìn Tô Đậu cúi đầu không nói gì, hỏi.

“Tôi không có quần áo thay giặt.” Tô Đậu yếu ớt nói.

“Quần áo ở trong tủ, em xem thử đi, nếu không tìm được thì chờ tôi một lát.”

“Không, không cần, tự tôi tìm!” Áo lót của con gái sao có thể để cho sắc lang tìm chứ, đó là quần áo mặt bên trong người, xấu hổ lắm.

Tô Đậu trở lại phòng ngủ chính mở tủ quần áo ra, quả nhiên có đồ vừa người cô, còn có cả đồ ngủ có hình thù đáng yêu nữa, quần áo lót có họa tiết hoạt hình. Tô Đậu chọn một bộ mình thích nhất sau đó trở về phòng tắm ngâm mình trong bồn, nước ấm chừng 45 độ. Một lúc lâu sau Thi Cánh Bác tưởng cô ngủ quên trong phòng tắm, đang muốn vào xem thì Tô Đậu mặc một bộ đồ ngủ màu hồng đi ra.

Thi Cánh Bác liếc nhìn màu da trơn nhẵn sau khi tắm của Tô Đậu, sau đó vội vọt vào phòng tắm, anh sợ nếu ở lại sẽ trực tiếp muốn cô. Dục vọng mỗi lần đụng phải Tô Đậu đều ứa về, anh thật sự sợ lúc này sẽ không kiềm chế được, không để ý Tô Đậu không bằng lòng mà muốn cô.

Tô Đậu vừa chạm giường liền đi gấp Chu Công, còn Thi Cánh Bác sau khi tắm xong chỉ dùng khăn tắm bao quanh bên dưới người rồi ra khỏi phòng tắm, nhìn khuôn mặt ngủ say trái tim Thi Cánh Bác dâng lên luồng âm áp, sau đêm nay sẽ có một người tên Tô Đậu cùng anh trải qua cuộc sống mỗi một ngày!

Thị Căng Bắc lên giường nằm bên cạnh Tô Đậu, anh ôm cô để cô gối đầu lên cánh tay mình, anh chưa ngủ được, vừa nghịch tóc Tô Đậu vừa suy nghĩ một số chuyện, lần này trở về chỉ ở lại thành phố này chừng ba năm, sau đó lại quay lại Paris, Paris là nơi Thị Căng Bắc ở quanh năm, nhưng còn Tô Đậu... Sẽ đi cùng anh chứ?

Nếu như Tô Đậu không muốn anh sẽ không ép buộc cô, vì cô gái nhỏ này có thể dòi sự nghiệp về nước để phát triển, trong đầu Thị Căng Bắc suy nghĩ một vòng, nghĩ thông suốt rồi ôm Tô Đậu ngủ....

Nắng sớm trải dọc phía chân trời, đêm đen nhanh chóng bị ánh sáng mặt trời thay thế, chim con ngoài cửa sổ như chuông báo thức, đúng giờ đậu trên cành cây hót líu lo, đồng thời Thị Căng Bắc cũng tỉnh lại, cô gái nhỏ bên cạnh vẫn ngủ say, hôm nay là ngày mừng thọ 80 tuổi của ông cụ nhà họ Thi, khách khứa tham gia yến tiệc mừng thọ ngoài thân thích ruột thịt nhà họ Thi, còn có một số chính trị gia và thương nhân nổi tiếng.

Mặc dù nhà họ Tô không thể gọi là giàu có một phương, nhưng dù gì cũng có chút giao tình với nhà họ Thi, cho nên yến tiệc mừng thọ của ông cụ cũng tham gia. Thật ra thì phân giao tình có liên quan tới anh em họ Tô Đậu và Tô Thần Tôn, may mắn hai anh em quen biết bên nhà họ Thi.

Ông cụ Thi lần đầu tiên nhìn thấy Tô Đậu đã rất thích, làm cháu dâu cũng không thành vấn đề gì, nhưng cuối cùng nên phối hợp Tô Đậu cho đứa cháu nào đây? Xem ra trong bữa tiệc này ông cụ đã có sắp xếp, đồng thời Thị Căng Bắc cũng nghênh đón tình địch....

Đây là kế hoạch sai lầm của Thị Căng Bắc khi không ở trong nước, để mặc ba phối hợp uyên ương bầy bạ, ý nghĩ đêm qua lại càng kiên định hơn sau bữa yến tiệc này.

Tô Đậu ngủ thẳng đến mười giờ mới tỉnh lại, ngủ như cả một ngày dài, từ trên giường bò dậy việc đầu tiên chính là bị xách vào phòng tắm tắm rửa, sau đó thay quần áo, rồi vòng qua khu vực thành phố chọn quà tặng. Cuối cùng là ngồi ô tô chạy thẳng tới nhà lớn họ Thi nằm giữa sườn núi

Dương Minh Sơn.

Hết chương 9

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Chương 10: Tiệc mừng thọ (2)

Edit: Ngọc Hân

Giữa sườn núi Dương Minh Sơn này chỉ có nhà họ Thi, diện tích rộng rãi, trước sau rộng 30000 mét vuông, nhà lớn là 1800 mét vuông. Dọc theo nhà chính có mấy con đường nhỏ, xung quanh đường trồng các loại hoa nổi tiếng, còn có cả ngô đồng của Pháp. Đối với Tô Đậu, người hay vào ra nhà họ Thi thì miễn dịch rồi, lúc đầu còn hoảng sợ sau thì thành bình thường. Nhà họ Tô và nhà họ Thi vốn không thể sánh ngang nhau, khoảng cách chênh lệch giữa hai nhà khác nhau một trời một vực, cho nên mỗi lần đến nhà họ Thi Tô Đậu không dám ước ao gì, nhưng trong lòng ông cụ nhà họ Thi thì không nghĩ vậy. Ông rất muốn Tô Đậu sẽ gả vào nhà họ Thi, có một cháu dâu xinh đẹp như vậy, trong mơ ông cũng cười mà tỉnh dậy, xem ra nhà ông cụ Thi rất thích cô.

Vào cổng chính nhà họ Thi còn phải đi khoảng 20 phút nữa mới tới chỗ đậu xe, diện tích nhà để xe cũng khiến người ta kinh ngạc, một nhà để xe có thể chứa chừng trăm chiếc. Sau khi Thị Căng Bắc dừng xe, kéo tay Tô Đậu đi vào nhà lớn, nhà lớn cách nhà để xe không xa, đi bộ khoảng 5 phút, hai người vừa tiến vào nhà lớn thì âm nhạc mở như cũ, ngược lại khách khứa tò mò rồi rít nhìn về phía cửa tìm kiếm, nhưng không nhìn ra gì.

Thị Căng Bắc thể hiện phong độ thân sĩ, đi tới chỗ đám người buôn bán muốn bám víu quan hệ, Tô Đậu muốn tìm Thi Vân Hân nhưng eo thon của cô bị một bàn tay giữ chặt, bị ép buộc làm thân phận như của nữ chủ nhân.

“Chú hai, tôi muốn tìm Vân Hân.” Tô Đậu nhỏ giọng kháng nghị, nhưng kháng nghị không có hiệu quả, sao Thị Căng Bắc để cô đi tìm Thi Vân Hân được, thả cô ra có cả sẽ một đồng ong mặt bu vào, nói không chừng những người đàn ông khác đang có chủ ý.

Hôm nay Thi Vân Hân bị ép buộc hóa trang thành một nàng công chúa, mặc trên người chiếc váy công chúa đất đỏ, không phải là kiểu váy diêm dúa hoa văn bao quanh đường viền thấp kém, mà là một chiếc váy lễ phục công chúa tinh khôi mang theo nét quyến rũ, là sản phẩm của nhà thiết kế nổi tiếng Đường Dật Sâm. Hôm nay, trong buổi yến tiệc mừng thọ này, nhà thiết kế nổi tiếng Đường Dật Sâm cũng có mặt, nhưng ẩn mình nơi khóc khuất.

Hai tay Thi Vân Hân vén làn váy hơi dài lên, đi giày cao năm phân xuyên qua hành lang lớn tìm kiếm bóng hình xinh đẹp quen thuộc. Ngày hôm qua Tô Đậu đi đón chú hai, hôm nay hai người cùng tới đây, nhưng đã mười một giờ, sao còn chưa gặp được người? Thi Vân Hân tìm một lần lại một lần, lúc cô sắp bỏ tìm Tô Đậu và Thị Căng Bắc thì thấy bọn họ ở trong đám đông, nhưng nhiều người quá cô chen không được, nếu như cố chen qua thì hóa trang công chúa trên đầu nhất định phải làm lại.

“Đang tìm Tô Đậu?” Lúc Thi Vân Hân đang không biết làm sao thì giọng có từ tính trầm thấp lại quá mê người của Tô Thần Tôn vang lên trên đỉnh đầu cô. Tô Thần Tôn ở phía sau Thi Vân Hân, khoảng cách giữa hai người rất gần, gần như bị anh ôm, mặt Thi Vân Hân đỏ như trứng ngỗng sau đó gật đầu, lúc muốn tránh xa Tô Thần Tôn một chút thì chạm phải lồng ngực cứng rắn, cô đẩy có thể gọi là ôm ấp yêu thương không?

Tô Thần Tôn cong môi cười một tiếng, anh thích trêu chọc Thi Vân Hân như vậy, hai người chột gần chột xa, thấy bộ dạng cô hoảng hốt rồi đi thật đáng yêu, lần nào gặp mặt cũng trêu đùa trước, dần dần thành nghiện, nhất thời không chữa được.

Thi Vân Hân đụng vào không phải là ai khác mà chính là Đường Dật Sâm người thiết kế lễ phục cho cô, sau đó dùng tốc độ như chạy trốn chen vào trong đám người, Tô Thần Tôn chạm vào khuỷu tay Đường Dật Sâm, cười nhạo nói: “Cậu mà triển khai hành động theo đuổi, cẩn thận trong lòng người đẹp đã có đối tượng.”

“Giống như cậu, ăn xong lau sạch cả người ta?” Đường Dật Sâm không nhanh không chậm trêu lại Tô Thần Tôn.

“Tôi có chịu trách nhiệm không?” Đúng vậy, cái gọi là chịu trách nhiệm chỉ là bao nuôi thôi, ai không làm được!

“...”

Đường Dật Sâm cho anh ánh mắt khinh thường, sau đó đi tới bên cạnh đôi trai xinh gái đẹp, và kỳ đà cản mũi Thi Vân Hân, cô gái nhỏ này khiến Đường Dật Sâm cảm giác nói không nên lời. Nếu nói yêu cũng không phải yêu lắm, nếu nói thích thì cũng không chỉ đơn giản như vậy. Tóm lại, phần tình cảm này rất khó đoán, đối với người không hay biểu đạt như anh ta mà nói, thì cứ để như vậy. Còn Thi Vân Hân muốn tìm kiểu này cũng sẽ không tìm hình mẫu chú như anh ta đâu.

Bởi vì, họ kém tuổi nhau... Quá xa!

Hết chương 10

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Chương 11: Tiệc mừng thọ (3)

Edit: Ngọc Hân – D

Thi Cánh Bác chen từng qua từng người khách một, mang theo Tô Đậu và Thi Vân Hân xuyên qua đám người, đi tới trước mặt hai người đàn ông cách đó không xa, đứng giới thiệu nói: “Tô Đậu, Đường Dật Sâm.”

“Xin chào anh Đường!” Tô Đậu nở nụ cười ngọt ngào, chào hỏi Đường Dật Sâm.

Tô Đậu và Thi Vân Hân diễn hình cho kiểu mẫu khác nhau, Tô Đậu là cô gái có nét đặc trưng đáng yêu khiến người ta vừa nhìn thì có cảm giác trong sáng thuần khiết xinh đẹp, mặc dù vóc dáng hơi đầy đặn một chút nhưng lại tương xứng với thân hình của cô; còn Thi Vân Hân thuộc về kiểu cao xinh đẹp, vì xuất thân từ hào môn thế gia, nên có hơi thở của thiên kim tiểu thư. Còn vóc dáng hơi cao, hơi mập, có thể thể chất hơi đặc thù nên dù uống nước cũng có thể béo phì, mấy đồ ngọt linh tinh gì đó Thi Vân Hân cực ít đụng tới.

“Chào cô!” Đường Dật Sâm thu hồi ánh mắt, cũng chào lại, quay đầu hỏi Thi Cánh Bác: “Ồ lại mấy ngày?”

“Ba tới năm ngày, sao vậy, cậu cũng về?” Đường Dật Sâm cũng ở Newyork quanh năm, nếu không phải đại thọ 80 tuổi của ông Thi, thì anh ta cũng chẳng bỏ lại tất cả công việc để về Đài Loan một chuyến! Một năm gặp nhau không hơn một lần, Thi Vân Hân vốn không gặp Đường Dật Sâm, người bằng tuổi chú mấy lần, chớ đừng nói gì tới có cảm tình với anh ta.

“Ừ, đang bận thiết kế một bộ áo cưới, nếu gặp may thì thiết kế cả lễ phục thảm đỏ.” Đường Dật Sâm là một nhà thiết kế nổi tiếng ở Newyork, rất nhiều quan chức quyền quý, nghệ sĩ nổi tiếng tìm anh ta thiết kế trang phục, còn anh ta ai đến cũng không từ chối, chỉ cần có giá!

Hôm nay lễ phục Thi Vân Hân mặc trên người là một sản phẩm của Đường Dật Sâm thiết kế, giá cả không hề rẻ, nếu không phải có chút quan hệ sâu xa với nhà họ Thi thì Đường Dật Sâm sẽ không phục vụ miễn phí.

“Minh tinh nào, quý nhân nào cần cậu phải ra giá cao?” Tô Thần Tôn nhạo báng hỏi, đối với người anh em như quý hút máu người không nhả xương này, Tô Thần Tôn cũng có mấy phần khen ngợi, hơn nữa thiên phú thiết kế khiến người ta ngạc nhiên, hâm mộ ghen tỵ và cả hận!

“Đoạn Mạc Nhiên, Hoa Nhan.” Đường Dật Sâm nhàn nhạt nói ra hai cái tên.

“Bọn họ ở Newyork?” Thi Cánh Bác hỏi, nở nụ cười yếu ớt, hai người họ quanh đi quẩn lại cuối cùng cũng ở chung một chỗ, cái này gọi là vận mệnh sắp đặt duyên phận. “Năm ngoái không phải Hoa Nhan đã rút lui khỏi làng giải trí rồi sao? Sao giờ lại tái xuất?”

Ba người đàn ông nói chuyện phiếm, Tô Đậu và Thi Vân Hân nghe mà không hiểu, người trong miệng mấy người đàn ông nói bọn cô không biết là ai, nghe không cảm thấy hứng thú, hai cặp mắt linh động nhìn một vòng. Tô Đậu thừa dịp Thi Cánh Bác không để ý lập tức đẩy bàn tay bên kia eo ra, sau đó đi tới chỗ khác với Thi Vân Hân.

Thị Cánh Bức cũng chiều cười một tiếng, không đuổi theo cái người mà muốn tránh khỏi anh, ở lại cùng Tô Thần Tôn, Đường Dật Sâm. Tô Đậu rời khỏi phạm vi quản lý của Thị Cánh Bức, sau khi tìm thức ăn lấp đầy bụng, cuối cùng người có buổi mừng đại thọ của nhà họ Thi cũng ra sân, lên sân khấu, có con cả con dâu và vợ cùng lên sân khấu, sau đó phát biểu

“Hoan nghênh mọi người đến dự buổi mừng thọ của tôi, đón tiếp không được chu đáo, mọi người ăn nhiều một chút.” Nói xong ông cụ Thi đi xuống sân khấu, xuyên qua đám người, mời rượu từng người một.

Hội trường buổi yến tiệc mừng thọ tiếng ồn ào huyền ảo không ngừng, chị em Tô Đậu và Thi Vân Hân cầm ly Champagne, chúc mừng ông cụ Thi: “Chúc ông nội Thi sinh nhật vui vẻ, thân thể khỏe mạnh, đây là quà con chọn cho ông nội, hi vọng ông sẽ thích.” Cái miệng nhỏ nhắn của Tô Đậu nói ra lúc nào cũng có thể khiến ông Thi thích thú, là thích từ tận đáy lòng.

Hết chương 11

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Chương 12: Nước phù sa không chảy ra ruộng ngoài.

Edit: Ngọc Hân –

“Đậu Đậu, ông giới thiệu với con.” Dâu cả nhà họ Thi nhận được ánh mắt của bố chồng lập tức tránh đường, một bóng dáng cao gầy xuất hiện trước mặt, đó là anh cả của Thi Vân Hân, là người không ở Đài Loan, năm nay 26 tuổi, sau khi thi đậu bác sĩ thi định cư ở Washington Seattle, làm phó tổng giám đốc một tập đoàn doanh nghiệp nổi tiếng.

Tuổi trẻ tài cao, tuyệt đối không thua kém những người đàn ông khác trong nhà họ Thi, nguyên nhân khiến ông cụ Thi hài lòng là cuộc sống riêng rất điều độ, trên phương diện tình cảm cũng bảo thủ và hết sức chung thủy, người cháu đích tôn này ông rất thích, không phải là ông thiên vị mà vì người cháu này rất khá, không thể soi mói được gì. Lê quy đồn:

“Anh cả, anh đã về!” Thi Vân Hân thấy anh cả đã lâu không gặp lập tức chạy tới, nắm tay anh làm nũng: “Đậu Đậu, giới thiệu với cậu, anh trai lớn của tớ, Thi Hạo Hạo.”

Thi Hạo Hạo cũng chiều vuốt tóc Thi Vân Hân, nở nụ cười ấm áp như ánh mặt trời, lên tiếng: “Em gái Tô Đậu, chào em!”

“Anh Thi, chào anh!” Tô Đậu nở nụ cười ngọt ngào với bất kỳ ai, đáng tiếc đối với người kia thì ngoại lệ, Thị Cánh Bức đứng từ xa nhìn thấy chướng cả mắt. Kể từ khi đón anh ở sân bay đến giờ này chưa từng cười với anh như vậy, lòng ghen tỵ thiêu đốt lý trí Thị Cánh Bức, làm mặt lạnh sải bước đi tới, hai người Tô Thần Tôn và Đường Dật Sâm mất thấy có kịch vui liền hấp tấp đi theo.

“Ba, sinh nhật vui vẻ!” Từ trước tới giờ Thị Cánh Bức không nói quá hai câu với ba mình, 30 tuổi anh nên lập gia đình rồi, nhưng ông cụ Thi không quan tâm tới hôn sự của anh chút nào cả, đồng thời cũng không muốn giới thiệu Tô Đậu cho người con thứ hai là anh, Thị Cánh Bức cũng không hi vọng xa vời ông có thể chú ý tới mình: “Đậu Đậu, quà tặng cho ông nội hả?”

“Vâng, chú hai!” Vì Tô Đậu cùng tuổi với Thi Vân Hân, tự nhiên gọi Thị Cánh Bức một tiếng chú hai, một câu gọi rất bình thường đơn giản, nhưng Thị Cánh Bức nghe vào trong tai thấy hết sức chói tai. Một tiếng chú hai này, Tô Đậu hoàn toàn không xem anh là đàn ông mà xem anh như là chú hai của mình vậy. Trước mặt Tô Đậu, Thi Vân Hân cùng trang lứa, Thị Cánh Bức vốn quả thực ở bậc chú, nếu như thành đôi... hình như chênh lệch khá xa!

Thị Cánh Bức đè nén lửa giận cuộn rào, ánh mắt rơi vào trên người Thi Hạo Hạo, tất cả người thân trong nhà họ Thi quan hệ với nhau hết sức tốt đẹp, duy chỉ có anh là không thân với đại gia đình mình. Từ lúc còn nhỏ tới bây giờ anh không thân thiết với gia đình, sau khi học xong thì rời nhà đi, nếu không phải tiệc mừng thọ ba thì anh sẽ không bước vào nhà này nửa bước. Cái nhà này có thể nói là hết sức xa lạ với Thị Cánh Bức, chính xác mà nói thì chưa từng cảm nhận được sự ấm áp từ gia đình này, khi còn bé có cảm giác ăn nhờ ở đậu, hiện tại cũng vậy!

“Chú hai, ông nội giới thiệu Đậu Đậu cho anh cả, chú có chịu không?” Trai tài gái sắc, trời đất tạo nên một đôi tiên đồng ngọc nữ, Tô Đậu rất xứng với anh cả của cô. Một câu nói vô tâm của Thi Vân Hân làm Thị Cánh Bức tỉnh táo, mắt chìm xuống nhánh quan sát Thi Hạo Hạo. Về tuổi, khoảng cách giữa cậu ta và Tô Đậu không lớn, về sự nghiệp, 26 tuổi đã đảm nhiệm công việc phó tổng giám đốc. Quả thực là thanh niên tài giỏi đẹp trai, nói sao cũng thấy xứng đôi, nhưng Tô Đậu là của anh, ngoài Tô Đậu ra thì cái gì cũng có thể nhường!

“Chú hai?”

“Con có ý kiến gì?” Mắt đen ông Thi tối xuống, vẻ mặt vui sướng không còn.

“Chú hai, cháu thích Tô Đậu!” Thi Hạo Hạo trực tiếp nói thích Tô Đậu, nhưng vẻ mặt người trong cuộc mơ hồ, Tô Đậu nhìn tới nhìn lui khuôn mặt mọi người, có vui sướng, có thất vọng. Tô Thần Tôn và Đường Dật Sâm cùng nhau xem cuộc vui thì nhủ thầm, bọn họ không phủ nhận Tô Đậu là cô gái người gặp người thích, ai nhìn cũng sẽ thích, cho dù là anh em anh ta cũng không tự chủ thích, nhưng chỉ đơn thuần là thích, không phải là thích giữa nam

và nữ, xem ra bây giờ người anh em gặp phải tình địch nặng ký rồi.

Im lặng một lúc lâu, Thi Càng Bác quay ra hỏi Tô Đậu: “Em thích Thi Hạo Hạo không?”

Tô Đậu, anh chỉ có em mà thôi, câu trả lời của em đừng làm anh thất vọng, Thi Càng Bác thầm nghĩ trong lòng.

Hết chương 12

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Chương 13: Về nhà của chúng ta

Edit: Ngọc Hân

Tô Đậu cảm thấy trả lời vấn đề này có chút khó khăn, với người nhà họ Thi cô chưa bao giờ dám hi vọng xa vời, sao tham gia yến tiệc này lại biến thành buổi xem mắt? Tô Đậu nín chặt vạt áo, rồi nhìn về mặt đầy hi vọng của người nhà họ Thi, khi ánh mắt chuyển sang về mặt nghiêm túc lạnh lùng của Thi Càng Bác thì cô chếp miệng, yếu ớt hỏi ngược lại: “Chú hai, có thể không trả lời được không?”

“Đậu Đậu, chú hai không có ý ép em trả lời tôi, tôi thích em, rất muốn qua lại với em.” Thi Hạo Hạo thân nhiên nói khiến khuôn mặt trái xoan của Tô Đậu đỏ lên, bây giờ thật sự là từ chối cũng không phải mà đồng ý cũng không xong, quả là tiến thoái lưỡng nan.

“Ba muốn nhận định Tô Đậu làm cháu dâu nhà họ Thi, con là trưởng bối, cũng nên ủng hộ.” Giọng lạnh lùng của ông cụ Thi tràn đầy quả quyết, trong đó gồm một ý nghĩa khác, muốn Thi Càng Bác chủ động rút lui, đừng ngăn cản quyết định của thanh niên. Thi Càng Bác bị đè lên hai chữ trưởng bối có chút không thờ nổi, sắc mặt trầm xuống ba phần.

“Ông nội Thi...” Tô Đậu thấy Thi Càng Bác xoay người rời đi, cô lập tức đuổi theo, nắm lấy áo anh, quay đầu nói với ông Thi: “Thật xin lỗi!”

Thật xin lỗi, cô sẽ không gả vào nhà họ Thi làm cháu dâu đâu;

Thật xin lỗi, cô sẽ không lui tới với Thi Hạo Hạo đâu;

Thật xin lỗi, làm ông nội Thi thất vọng về cô;

Ba chữ “Thật xin lỗi” đủ để người nhà họ Thi biết câu trả lời của cô, cùng với quyết định của cô; mặc dù ông Thi rất thất vọng nhưng chuyện tình cảm không thể miễn cưỡng; nhìn bóng dáng một lớn một nhỏ biến mất vào trong đám người không chút dấu vết, Thi Hạo Hạo có chút ghen tỵ, hai tay không tự chủ nắm chặt thành quyền, đồng thời tận đáy lòng vang lên: Đột lấy cô ấy, đột lấy cô ấy từ tay chú hai này!

Giọng nói và lý trí cùng chiến đấu kịch liệt, cuối cùng giọng nói chiến thắng lý trí, Thi Hạo Hạo nhìn khuôn mặt khiến người ta không thể dời mắt được, ra quyết định.

Buổi tiệc vẫn tiếp tục như trước, âm nhạc vẫn đình tại như óc như thế, tiếng ồn của khách khứa bên này bên kia vang vọng, Thi Càng Bác tránh đám đông đứng nơi ban công dưới màn đêm. Tô Đậu vẫn nắm chặt áo Thi Càng Bác không buông, hiện giờ hai người đứng sóng vai cũng không còn suy nghĩ muốn buông ra. Tô Đậu để ý không rõ vì sao mình lại có động tác đó, tại sao lúc thấy Thi Càng Bác muốn rời đi trong lòng sinh ra khủng hoảng, cho nên lập tức đuổi theo, nói với người nhà họ Thi quyết định của cô.

Đúng, quyết định cô nói với nhà họ Thi là cô không thích Thi Hạo Hạo, hai ngày nay lòng cô có một người đàn ông là chú hai Thi Càng Bác, hơn nữa còn là người giám hộ cô!

“Có thể về nhà không?” Tô Đậu kéo áo Thi Càng Bác, yếu ớt hỏi.

Về nhà, trong lòng Thi Càng Bác xúc động, thu hồi suy nghĩ xa xăm, hỏi: “Trở về nhà nào?”

Về nhà nào? Câu hỏi này giành cho Tô Đậu, đúng nhỉ, về nhà chú hay là về nhà cô đây? Giờ phút này trong lòng cô có tiếng hỏi: Cô muốn trở về nhà chú không? Muốn tiếp tục ăn nhờ ở đậu không? Quyền giám hộ nằm trong tay người đàn ông này, trở về nhà anh mới đúng, dĩ nhiên là về nhà anh rồi!

Tô Đậu nghe theo tiếng lòng, không chút do dự nói: “Về nhà chú, nhà của chúng ta!”

Được rồi, nhà của anh là nhà của bọn họ!

“Được, chúng ta về nhà!” Tô Đậu trả lời làm Thi Càng Bác cười tươi như hoa, tay trái cầm bàn tay nhỏ bé xinh đẹp đi ra khỏi ban công, sau đó rời khỏi buổi tiệc. diễn đàn lequydom

Dọc đường đi, tâm tình Thi Cánh Bấc rất tốt, Tô Đậu cũng cảm nhận được dường như trong lòng mình rất vui, thì ra trong hai ngày ngắn ngủi tâm tình Thi Cánh Bấc có thể thay đổi theo hí nộ ái ố của cô, cô không muốn nhìn thấy khuôn mặt yêu chiều kia có biểu tình thất vọng đau lòng, đó không phải là điều cô muốn thấy.

Hết chương 13

Cảm ơn thanhxuankt1011 đã ủng hộ truyện của mình.

Năm tháng tĩnh lặng, kiếp này bình an!

Truyện đang làm:

(HĐ)Tổng giám đốc, phu nhân chạy rồi - Phuong Thảo Thiên Sứ

(HĐ)Cô vợ ngọt ngào của tổng giám đốc - Độ Nương

Truyện hoàn:

(Đam mỹ) Niệm Ân - Hưởng Gia Tiểu Thập

(HĐ) Xin chào tông chủ, tạm biệt tông chủ - Kim Đại

(Đam mỹ)Anh rể, em có rồi - Ô Mông Tiểu Yến

(HĐ)Đoạt hôn 101 lần - Diệp Phi Dạ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Chương 14: Ăn đậu hũ quá đã ghiền

Edit: Ngọc Hân

Sau khi hai người về nhà, chuyện đầu tiên Tô Đậu muốn làm chính là xông thẳng vào nhà bếp tìm món cô thích nhất Kem!

Thi Cánh Bấc để chìa khóa xuống bàn trà, nhú mi nhìn kem trên tay Tô Đậu, mỗi ngày cô gái này phải ăn mấy que nhưng không mập, tóm lại thân hình cô bây giờ không đầy đặn lắm, ngược lại ăn kem khiến làn da cô càng non mềm, cảm giác sờ vào nhẵn nhụi như đậu hũ, vẫn khiến người ta nghiện như thế.

“Cô bé, đừng ăn nhiều như vậy!”

“Que đầu tiên ngày hôm nay.” Tô Đậu vừa liếm vừa giơ kem trên tay lên, hàm hồ nói.

Nhìn động tác liếm này khiến Thi Cánh Bấc miếng đắng lưỡi khô, hạ thân căng cứng, có xúc động muốn buông thả. Thi Cánh Bấc đi đến gần, đưa tay cướp kem Tô Đậu đang hăng say liếm, trên tay bỗng không còn kem Tô Đậu lập tức đứng dậy nhào vào cướp, nhưng đành chịu vì chiều cao khác biệt khiến Tô Đậu nhảy lên cũng không với tới kem mà Thi Cánh Bấc giơ lên cao, vì động tác nhảy nên ngực Tô Đậu vô ý ma sát vào ngực Thi Cánh Bấc, khiến anh càng có suy nghĩ linh tinh.

“Hừ...” Thi Cánh Bấc hừ lạnh một tiếng, cảnh cáo nói: “Đừng động đây, động nữa tôi sẽ ăn nó.” Tô Đậu vừa nghe thấy lập tức không dám động đây, sau đó đáng thương nói: “Chú hai, tôi đứng im, chú mau trả lại kem cho tôi!” Nhìn kem sắp bị tan chảy, trái tim Tô Đậu rỉ máu, tan ra thì không có mà ăn nữa, hơn nữa mùi vị ăn không còn ngon như lúc đầu.

Ăn, ăn, ăn... Trong đầu Tô Đậu đầy là từ ăn, nhưng khổ cho Thi Cánh Bấc kìm nén dục vọng xuống, nếu như không phải sợ hù cô sợ, Thi Cánh Bấc không phải chỉ hôn nhẹ, ăn đậu hũ cô đơn giản như vậy!

“Không được, bây giờ em đang thời kỳ dậy thì, không thể ăn nhiều kem như thế.” Thi Cánh Bấc không chịu thỏa hiệp, nói như đinh chặt sắt.

“Nhưng... Hôm nay tôi không ăn nhiều, tôi đồng ý với chú hai, mỗi ngày ăn một que!” Vì ăn, Tô Đậu cố gắng dây dưa, còn lúc lắc cánh tay Thi Cánh Bấc nũng nịu. Nhìn bộ dạng tham ăn mà cố chịu đáng yêu mê người, khiến Thi Cánh Bấc không tự chủ nghiêng người hôn cô, làn môi lạnh lạnh như băng khiến Tô Đậu cảm nhận như kem, sau đó vô tình liếm lên, động tác vô tâm của Tô Đậu hoàn toàn là đổ thêm dầu vào lửa, thiêu đốt lý trí Thi Cánh Bấc không còn một mống.

Kem từ trong tay Thi Cánh Bấc rớt xuống, sau đó rơi lên sàn nhà, tan chảy tràn ra đầy đất, Tô Đậu bị đè vào ghế salon, ánh mắt chạm vào que kem chảy toe toét trên đất, trái tim nhỏ máu, ô ô..... Kem của cô!

Tô Đậu còn chưa kịp mặc niệm, cái lưỡi cô đã bị dây dưa, mút, lợi dụng lúc này Thi Cánh Bấc cời từng nút áo cô ra, trong nháy mắt lộ ra áo ngực đáng yêu.

“Chú hai...” Bị hôn đến thở không nổi Tô Đậu vươn tay đánh vào lồng ngực rắn chắc, Thi Cánh Bấc như một ngọn núi đồ sộ, khiến Tô Đậu gần như hít thở không thông.

Vì thiếu dưỡng khí nên gương mặt Tô Đậu đỏ ửng, Thi Cánh Bấc lướt tiếc buông đôi môi mềm ra, lưỡi dài một đường đi xuống, hôn lên xương quai xanh, sau đó hôn lên ngực vẫn còn đang dậy thì, kiềm chế dục vọng khiến toàn thân Thi Cánh Bấc đau đốn, trán rỉ mồ hôi. Bây giờ anh rất muốn xuyên qua phía dưới, nhưng đành chịu, đối với chuyện tình cảm cô bé này không biết gì cả, anh thật sự ngại hù cô hoảng sợ, sau đó trốn cách xa anh.

Ngón tay dài đưa lên, áo ngực Tô Đậu bị vạch ra một khe nhỏ, Thi Cánh Bấc nhìn hạt đậu màu đỏ, cúi đầu ngậm vào, trần trọc mút. Cảm giác dòi nùi lấp bẻ xa lạ xông vào trong lòng Tô Đậu, toàn thân tê dại như bị điện giật, luồng cảm giác khiến Tô Đậu không nói ra lời, khó có thể dùng ngôn ngữ biểu đạt từng cơn khoái cảm đập vào tim Tô Đậu, sau đó một tiếng rên hừ nhẹ từ trong miệng nhỏ cô khẽ phun ra. Tiếng rên này kích thích hành động bú mút của Thi Cánh Bấc từ dịu dàng đến hơi thô bạo, lúc bàn tay có điện dọc theo đường cong xinh đẹp đi xuống, bầu không khí mập mờ bị tiếng chuông cắt ngang trong nháy mắt, đồng thời tiếng chuông này kéo lý trí hai người trở về, Thi Cánh Bấc lập tức nghe máy, còn quần áo gần như đã thoát khỏi cơ thể Tô Đậu, mặt trái xoan đỏ bừng, xấu hổ sửa sang lại quần áo.

Ô ô... Chú hai là đại sắc lang! Nhưng, cô không ngăn cản, cũng không sợ chú hai chạm vào, ngược lại... Nơi lồng ngực thấy mát mát, đứng rồi, cú điện thoại đáng chết phá hư cô và chú hai thân mật! A a... Cô nàng thuần khiết biến thành tiểu sắc nữ rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Chương 15: Tôi nguyện ý

Thi Cánh Bấc cảm thấy đi về phía bên cửa sổ, chờ đối phương nói chuyện, trông mắt chìm ưng đen nhánh dừng ở hình ảnh phản chiếu của cửa sổ thủy tinh, Tô Đậu xấu hổ cúi thấp đầu, tay cài cúc áo, cảnh ngực đẹp dần dần bị giấu dưới lớp quần áo, ngăn trở đường cong nóng bỏng, ánh mắt thâm thúy tiếp tục quan sát. Lê quý đôn,

“Tổng giám đốc, đã xảy ra chuyện, mảnh đất ký hợp đồng với Rose tất cả đều thuộc về chính phủ, tiền hợp đồng đã chuyển đi.” Bên kia điện thoại truyền tới giọng nói dồn dập, sau khi Thi Cánh Bấc nghe xong sắc mặt lập tức lạnh xuống, dặn dò trợ lý đặc biệt: “Điều tra tình trạng Rose gần đây, giúp tôi đặt vé máy bay chuyển sớm nhất.”

“Vâng, tổng giám đốc!” Trợ lý đặc biệt nhận được chỉ thị lập tức tắt máy, triển khai hành động điều tra, đồng thời nhanh chóng đặt vé máy bay đi Paris. Sau khi Thi Cánh Bấc cúp máy, sắc mặt cũng không dịu xuống, tối mặt nói với Tô Đậu: “Công ty xảy ra chút chuyện, tôi về Paris đã, em ngoan ngoãn chờ tôi trở lại.”

“Mấy ngày?” Tô Đậu thấy sắc mặt Thi Cánh Bấc âm u kinh người, hoảng sợ hỏi, nhưng cô đi theo sát Thi Cánh Bấc trở lại phòng ngủ chính, giúp anh sửa soạn hành lý.

“Mau thì một tuần, chậm thì một tháng nói không chừng, tóm lại, em ngoan ngoãn chờ tôi trở lại.” Thi Cánh Bấc rất muốn mang Tô Đậu về Paris, nhưng lại sợ Tô Đậu không muốn, nghĩ tới nghĩ lui vẫn là nên thôi, đành chờ Tô Đậu cam tâm tình nguyện đi cùng anh.

Tô Đậu kéo khóa, đưa hành lý trao tay Thi Cánh Bấc, sau đó nắm vạt áo, nói: “Tôi sẽ ngoan ngoãn chờ chú trở về.” Suy nghĩ sắp chia lìa, trong lòng Tô Đậu nhất thời dâng lên cảm giác lưu luyến không nở, rất nhớ, rất muốn đi cùng với anh. ...

“Lúc tôi không có ở nhà thì có thể về nhà chú em, nhớ đừng để tôi lo lắng, hửm?”

“Tôi sẽ ở nhà chờ chú về!” Cô không đi đâu cả, cô phải ở chỗ này chờ anh trở về, nơi này mới là nhà của bọn họ!

“Đậu Đậu.” Thi Cánh Bấc gọi một tiếng, Tô Đậu lập tức nâng đôi mắt đỏ hoe lên nhìn, chờ Thi Cánh Bấc nói: “Em nguyện ý cùng về Paris với tôi không?” Cuối cùng, Thi Cánh Bấc hỏi ra miệng, vì không nở, vì không muốn, nhưng hơn hết là anh sợ, sợ Tô Đậu ở một mình thì bị những ong bướm kia nhào vào.

“Tôi...” Tô Đậu chần chừ hai giây, sau đó kiên định gật đầu, nói: “Tôi đồng ý, chú hai dẫn Đậu Đậu cùng nhau về Paris.” Hốc mắt Tô Đậu vẫn đỏ ửng, trong lòng kích động, Thi Cánh Bấc nghe thấy ba chữ kia của Tô Đậu, dĩ nhiên tâm tình kích động không ít hơn Tô Đậu, nghĩ tới Tô Đậu còn học trung học, Thi Cánh Bấc thấy mâu thuẫn.

“Sau khi Đậu Đậu tốt nghiệp trung học, chú hai dẫn Đậu Đậu đi, trong khoảng thời gian này em ngoan ngoãn chờ chú hai trở về, nhé?”

“Vâng!” Nhất thời chia lìa khiến Tô Đậu biết quý trọng, hai người lên xe, Thi Cảng Bắc lái xe về phía sân bay, trên đường gọi điện cho Tô Thần Tôn nhấn phải trông chừng chặt chẽ Tô Đậu từng giây từng phút. Nhìn người đàn ông vào khoang máy bay, Tô Đậu đau lòng khóc, Tô Thần Tôn đứng bên cạnh an ủi.

“Cô bé, đừng khóc!”

“Vâng!” Tô Đậu hít hít lỗ mũi ê ẩm, hai người bước ra khỏi sân bay, sau khi ngồi lên xe, Tô Thần Tôn mở miệng hỏi: “Trở về nhà chứ hả? Ngày mai em phải đi học.”

“Vâng.” Tô Đậu khẽ gật đầu một cái, Tô Thần Tôn lái xe chạy theo hướng về nhà, bận lòng chăm chú nhìn em họ bên cạnh, cô bé này, biết đau khổ chờ đợi rồi? Để cô nếm thử sự khổ cực mà người khác chịu đựng quả không tồi, con người sẽ lớn lên, hơn nữa trong thời gian chia lìa càng trưởng thành hơn, hiểu biết nhiều hơn, cũng biết quý trọng hơn.

Tô Đậu về nhà chú, đêm đó là đêm đầu tiên không có cái ôm ấm áp của Thi Cảng Bắc...

Hết chương 15

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Ngọt Ngào Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.